

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217210072
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4217210072.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej: L. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, L., o zaplatenie 2.081,93 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.953,55 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.953,55 € od 20.6.2014 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 15,- € splatných vždy do posledného kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 87,66 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 12.5.2017 právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 2.081,93 € spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 2.081,93 € od 20.6.2014 do zaplatenia) a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzatvoril dňa 2.7.2013 zmluvu o pôžičke č. 7121114, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.000,- €, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť 60 mesačnými splátkami po 64,19 €. Žalovaná titulom pôžičky uhradila len sumu 449,33 €. Keďže žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, dlžnú sumu napriek výzve veriteľa neuhradila, ku dňu 19.6.2014 úver zosplatnil.

2. V priebehu konania došlo k zmene strany sporu vystupujúcej v konaní ako žalobca, keď o tejto zmene súd rozhodol uznesením č.k. 14Csp/118/2017-27 zo dňa 22.8.2017.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Vo veci po vypočutí si prednesu žalovanej a po oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis a to zmluvou o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou, kópiou doručky, prehľadom splátok a úhrad, prílohou č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, poštovým podacím hárkom, uznesením č.k. 14Csp/118/2017-27 zo dňa 22.8.2017 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. dňa 30.12.2016 žalobca ku dňu 19.7.2017 nadobudol od svojho právneho

predchodcu pohľadávku voči žalovanej titulom zmluvy č. 7121114 zo dňa 2.7.2013, ktorá je predmetom tohto konania. Tunajší súd uznesením č.k. 14Csp/118/2017-27 zo dňa 22.8.2017 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) do konania vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

5. Ako vyplynulo z predloženej zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7121114 zo dňa 2.7.2013, predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.000,- €. V zmluve bolo určené splácanie poskytnutej pôžičky v mesačných splátkach po 64,19 € (z tohto poistné vo výške 1,81 €) s dobou splácania 60 mesiacov. Ročná úroková sadzba bola v zmluve ustálená vo výške 32 %, RPMN vo výške 32 % pri priemernej RPMN vo výške 20,44 %. Žalovaná mala celkovo titulom úveru uhradiť veriteľovi sumu 3.742,80 €. Termín konečnej splatnosti bol podľa dohody zmluvných strán v mesiaci júl 2018. Ako vyplynulo z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 21.5.2014, tento vyzval žalovanú na úhradu aktuálnej dlžnej sumy s poučením o možnosti zosplatnenia úveru v prípade neuhradenia dlhu. Ako vyplynulo z kópie doručky, žalovaná prevzala predmetné podanie dňa 30.5.2014. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaná titulom poskytnutej pôžičky do 31.3.2017 uhradila celkovo sumu vo výške 449,33 €, keď k predčasnému zosplatneniu úveru došlo dňa 19.6.2014. Žalovaná uhradila riadne a včas splátky splatné v mesiacoch august 2013 až január 2014, splátky splatné v mesiacoch február až máj 2014 neuhradila. Veriteľ pre porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej splácať poskytnutý úver riadne a včas úver ku dňu 19.6.2014 zosplatnil. Po zosplatnení úveru žalovaná v mesiaci júl 2014 uhradila čiastku 64,19 €.

6. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie sumu 2.081,93 € s príslušenstvom.

7. Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v podanej žalobe nepopierala. Na pojednávaní dňa 5.2.2018 uviedla, že je slobodná matka na materskej dovolenke. Jej mesačný príjem predstavuje sumu 230,- €. Dlžnú sumu žalobcovi uhradiť chce, avšak z jej príjmu dokáže dlžnú sumu uhradiť len v mesačných splátkach po 15,- € mesačne s lehotou splatnosti po 20. dni v mesiaci.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2006 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.6.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel dňa 2.7.2013 zmluvu č. 7121114, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,- €. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť 60 mesačnými splátkami po 64,19 €. Právny

predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere (súd zmluvu o pôžičke zo dňa 2.7.2013 vyhodnotil vychádzajúc z poskytnutého plnenia ako zmluvu o úvere, keďže išlo o poskytnutie finančných prostriedkov za odplatu) a táto predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň však má uzavretá zmluva charakter spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom spotrebiteľovi, a to za odplatu bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v tomto zákone. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvu o pôžičke považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanej túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaná nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchodnoprávny vzťah, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy pripravenej pre veľký počet spotrebiteľov nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súd preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ohľadom zákonných náležitostí zmluvy zistil, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti a ide o platný právny úkon. Zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo pre neplnenie zmluvných podmienok zo strany žalovanej k predčasnemu zosplatneniu úveru k 19.6.2014.

10. V danej veci súd vychádzajúc z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. sa zaoberal skúmaním, či nárok žalobcu nie je čo i len sčasti premlčaný a to posudzujúc otázku premlčania vo vzťahu k jednotlivým dlžným splátkam uplatneným do zosplatnenia pohľadávky a vo vzťahu k zvyšku pohľadávky vzniknutej zosplatnením, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. je súd povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.). Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo žalobcovi vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre žalovanú ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka si žalovaná ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrela zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď

sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnene domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania.

11. V tejto súvislosti súd konštatuje, že vo vzťahu k splátkam úveru splatným do momentu zosplatenia úveru treba pristupovať v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčaciu dobu treba posudzovať vo vzťahu ku každej jednej splátke, ktorej splatnosť nastala pred momentom predčasného zosplatenia úveru osobitne. Vychádzajúc z tohto právneho názoru potom súd dospel k záveru, že splátky úveru, ktoré boli splatné v období do 11.5.2014 sú premlčané, keď od momentu ich splatnosti do momentu podania žaloby na súd (dňa 12.5.2017) uplynula lehota viac ako tri roky. Preto vo vzťahu k týmto splátkam súd podanú žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol, keď vychádzajúc z predloženého prehľadu splátok a úhrad premlčané sú splátky splatné v mesiaci február 2014 až apríl 2014, keď úhradu žalovanej zo dňa 10.7.2014 vo výške 64,19 € započítal na dlžnú splátku za mesiac január 2014. Splátka splatná v mesiaci máj 2014 premlčaná nie je a tiež nie je premlčaná časť pohľadávky zosplatená k 19.6.2014 vo výške 1.889,36 €.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného potom súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.953,55 € (1.889,36 + 64,19 = 1.953,55) považoval za dôvodnú a tejto vyhovel. Zároveň súd priznal žalobcovi uplatnenú sumu úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.953,55 € počnúc dňom 20.6.2014 a to až do zaplatenia. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom prípade súd vyčíslil pomer úspechu žalobcu v konaní v rozsahu 93,83 % a úspech žalovanej v rozsahu 6,17 %. Preto priznal žalobcovi, ako v konaní úspešnejšej strane sporu, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 87,66 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Vychádzajúc zo žiadosti žalovanej súd v súlade s § 232 ods. 3, 4 CSP tejto povolil zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania s úhradou čo i len jednej splátky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku žalobca môže podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

Zo strany žalovanej odvolanie nie je prípustné, keďže žalovaná sa po vyhlásení rozsudku svojho práva podať odvolanie voči nemu výslovne vzdala.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú jej týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.